

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ЧУЖОЗЕМНІЙ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Дана тема знайшла часткове висвітлення в роботах С.Кіржнера [1], О.Полякова [2] та деяких інших вітчизняних і зарубіжних дослідників. Узагальнення наукової літератури і власного досвіду дозволяє виділити наступні принципи професійно-орієнтованого навчання чужоземній мові:

1. Принцип спільної діяльності викладача іноземної мови, викладачів-юристів і студентів у плануванні, здійсненні, оцінюванні й удосконаленні навчального процесу. Наприклад, перед студентами-правниками, які вивчають англійську мову, стоїть подвійне завдання: з одного боку, вони мають оволодіти своєрідним британським та американським словником і стилем, а з іншого – розібратися у незвичних для них поняттях англо-американської правової системи.

2. Принцип опори на досвід і навички студентів. Його суть полягає в тому, що життєвий досвід (побутовий, навчальний, соціальний, професійний) використовується викладачем і студентами в якості джерела навчання.

3. Принцип індивідуалізації навчання, який передбачає створення програми навчання, що враховує індивідуальні потреби й інтереси студентів, а також досвід і рівень підготовки, їх психофізіологічні, когнітивні і адекватні особливості.

4. Принцип колективної (кооперативної) навчальної діяльності студентів із вивчення іноземної мови. Це форма організації навчання у малих групах студентів, об'єднаних спільною навчальною метою. За такої організації навчання викладач керує роботою кожного студента опосередковано, тобто через навчальні завдання, за допомогою яких він спрямовує діяльність групи.

Кооперативне навчання відкриває для студентів можливість співпраці зі своїми ровесниками, дозволяє реалізувати природне прагнення кожної людини до спілкування, сприяє досягненню студентами більш високих результатів засвоєння знань та формування вмінь. Такий принцип навчання легко і ефективно

поєднується з традиційними формами і методами навчання і може застосовуватись на різних етапах навчання. Основним елементом спільного навчання є розвиток навичок міжособистісного спілкування і спілкування в невеликих групах (оптимальною вважають групу з 3-6 осіб).

5. Контекстність навчання. Згідно з цим принципом навчання переслідує мету, яка усвідомлюється студентом як життєво необхідна і орієнтована на здійснення ним соціальних планів і розвиток особистості. Таке навчання організується з врахуванням потреб і умов їх майбутньої професійної, соціальної і побутової діяльності, а також просторових і часових факторів.

6. Системність навчання. Цей принцип передбачає дотримання відповідної цілі, змісту, форм, методів, засобів навчання і оцінки його результатів.

7. Принцип актуалізації результатів навчання. Його сутність полягає в тому, що студенти невідкладно використовують одержані знання і набуті вміння, навички і якості в реальному житті.

Таким чином, принципи навчання, що наведені вище, як і інші принципи (самостійності, елективності, усвідомлення навчання тощо), з одного боку, регламентують діяльність викладача, спрямовуючи її на розвиток особистості майбутнього юриста, з іншого – націлюють студента на усвідомлення навчання і оволодіння відповідними професійними навичками та вміннями.

Література

1. Кіржнер С.Е. Англомовна підготовка майбутніх юристів до професійної міжкультурної комунікації / С.Е. Кіржнер // Наукові записки. Серія “Психологія”. – 2008. - №11. – С. 88-92.

2. Поляков О.Г. Английский язык для специальных целей: теория и практика: Уч. пос. / О.Г. Поляков. – М.: НВИ-тезарус, 2003. – 188 с.